

[Hagen Hagensen]

Den 1. juli i år vil være dead-line for den gamle regel, hvor man bl. a. kan fratrække sit tab; dette udelukker man jo efter det nye regelsæt. Det vil være linjen for, om 2 års reglen skal gælde eller det skal være 3 års reglen. Mange ting spiller ind her, og jeg tror faktisk på, at vi må have en noget længere frist for ikrafttræden, for ellers kan der komme en uro på aktiemarkedet, som vi ikke ønsker. Det skal tværtimod være en virkelig god ting, der skal kunne hjælpe os frem og ikke skabe nogen form for uro.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet med det sigte at få forslagene forbedret og gjort til det, de skal være: en virkelig lempelse for dem, der ejer aktier, til gavn for det erhvervsliv, vi alle ønsker skal have gode vilkår.

Glistrup (FP):

Lovforslag nr. L 141's vigtigste bestemmelser angår beskatningen af brandforsikringspenge. Når den røde hane har gælet, er det efter fremskridtspartiets opfattelse aldeles usmageligt, at sorte hyænesjakaler begynder at skatteflænse i kødet på den brandlidte og fare frem med alskens forskellige skattekrav, og derfor vil vi nu, som vi har gjort det i alle de år, vi har været herinde, arbejde for, at den beskatningsform simpelt hen totalt bortfalder.

For et par måneder siden øjnede vi lyspunkter i så henseende, idet det under et samråd i skatte- og afgiftsudvalget lykkedes at få tilsagn fra skatte- og afgiftsministeren om, at der nu kunne komme væsentlige lempelser på dette område. Der blev skitseret forskellige løsninger, og så har altså i mellemtiden skatte- og afgiftsministeren – hvad enten det nu er den ene eller den anden – åbenbart haft samråd med sine embedsmænd, og så er det blevet mikroskopiske lettelser, vi finder i lovforslag nr. L 141. Her er et punkt, hvor fremskridtspartiet vil sætte ind på at få forbedringerne gjort større, helst således, at vi totalt får denne beskatning afviklet, sådan som vi gjorde det med ekspropriationserstatningen for et par år siden.

Lovforslag nr. L 140's vigtigste bestemmelser vedrører beskatningen ved aktieafhændelser, og det at være aktionær er jo i virkeligheden to vidt forskellige ting, som man bare bruger det samme ord for. Det er for nogle

ren og skær passiv formueanbringelse. De giver deres bank eller sparekasse besked om: køb mig 10.000 kr. ØK, og så får de måske 10.000 kr. Østifternes Kreditforening eller 10.000 kr. Østasiatisk Kompagni, og det er stort set ét fedt, om det er det ene eller det andet. Det er altså en passiv formueanbringelse.

Så er der dem, der driver deres virksomhed, sætter sig på aktier og faktisk i stedet for at være tømrermester Søren Petersen er tømrermester Søren Petersen A/S eller ApS, og så er det at være aktionær faktisk bare en juridisk form for at drive erhvervsvirksomhed.

Det er ganske klart sådan, at hverken den offentlige debat eller vor lovgivning, selskabsretlig eller skatteretlig, har haft øjnene åbne for den dualisme, den gevaldige forskel, der består i at være aktionær, og derfor må man umiddelbart rose det lovforslag, som skatteministeren nu kommer med, fordi han simpelt hen for vistnok første gang i lovgivningshistorien har øjnene klart åbne for, at det at være aktionær er to forskellige ting. Men lige så snart man har fastslået det, bliver det jo nødvendigt at finde ud af, hvordan man så skal sondre mellem de to typer aktionærer, og det kan man jo gøre efter én af to grundlæggende, principielle metoder: man kunne tænke sig, at man havde givet en vag, elastisk lovbestemmelse, der overlod en bunke til skøn inden for forvaltningen, om man måtte antage, at man havde en væsentlig indflydelse på virksomhedens drift, eller hvordan man nu ville udforme det, og man kunne vælge den metode, som skatteministeren har valgt, og som han nu i dag har fået nogle klø for, nemlig at give fuldstændig eksakte retsregler og sige: sådan og sådan skal det være. Og det vil selvfølgelig føre til urimeligheder i mange tilfælde. Der er hr. Hagen Hagensens søskendeflok, der har arvet nogle aktier og hader hinanden som pesten, og som sidder og sørger for at sælge deres aktier på en sådan måde, at de kan genere hinanden mest muligt og påføre hinanden størst mulige skattebyrder, og hvad der nu ellers kan forekomme i det levende liv med eller uden bidrag fra Det Danske Akademis dramatikere. Men dér er det altså således, at jeg tror, at når man skal vælge mellem de to principielle metoder, må man hellere tage de ulemper og så have retssikkerheden. Dermed være selv-